

NAŠE SLABOST

NÁM NEMŮŽE ZABRÁNIT

ABYCHOM BYLI PROSPĚŠNÍ

Apoštol Pavel na jednom místě píše o boji se svou nemocí. Býval by se jí rád zbavil. Byl přesvědčen, že jako zdravý by toho mohl pro Boha vykonat mnohem víc.

A dostala se mu odpověď: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“ Bůh totiž dokáže působit i prostřednictvím naší slabosti. Slabost nám nebrání, abychom byli pro Boha plně disponováni. Právě naopak, dokonce nám může pomoci, abychom nestavěli do středu sami sebe a více se otevřeli Bohu...

Tato skutečnost nás osvobozuje od tlaku výkonu. Nemusíme se za každou cenu snažit odstranit všechna svá citlivá místa. Smíme stejně jako Pavel prosit Boha, aby nás osvobodil. Budeme-li ale i nadále trpět, neznamená to, že nás Bůh nevyslyšel. Můžeme tak být naopak více otevření pro jeho Ducha.

*Každému je dán
zvláštní projev Ducha,
abychom mohli být užiteční ... (1 Kor 12,7)*

NEBOJME SE NECHAT SE PŘEKVAPOVAT

KAŽDÝ Z NÁS SE MŮŽE SNADNO MÍJET S TÍM, CO BŮH V JEHO ŽIVOTĚ ZAMÝŠLÍ, POKUD SE NENECHÁ VÉST DUCHEM SVATÝM.

I Ježíšovi učedníci v mnohém Kristu nerozuměli, mnohdy nechápali to, co jim Kristus říkal a co po nich chtěl... Potřebovali jistě čas zrání, ale hlavně potrebovali světlo a moudrost Ducha svatého, kterého následně obdrželi.

Sám Ježíš, ačkoliv byl Boží Syn, se nechával vést Duchem. V jeho moci působil, učil, modlil se a žil svůj každodenní život...

Křesťanský život se proto dá uskutečnit pouze v Duchu svatém, který člověka posvěcuje, oživuje, vede a posiluje. O Ducha svatého je tedy stále třeba prosit, učit se ho přijímat, dávat se mu k dispozici a nechat se jím vést ve všech oblastech svého života. Bůh nás totiž skrze svého Ducha může dovést k naplnění našeho života. Nebojme se jím nechat překvapovat! On „vane, kam chce“!